

ผลและวิจารณ์

ผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการวาดและกิจกรรมการปั้นที่มีต่อความสามารถในด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เด็กปฐมวัยชายและหญิง ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 อายุระหว่าง 3-4 ปี โรงเรียนบริบูรณ์ศิลป์รังสิต จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบการวัดผลความสามารถด้านการเขียนลายเส้นอักษรไทย 13 เส้น โดยจัดแผนการจัดกิจกรรมการวาดกับกิจกรรมการปั้นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ โดยนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยาย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังกิจกรรมการวาด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังกิจกรรมการปั้น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังที่ไม่ได้จัดกิจกรรมการวาดและกิจกรรมการปั้น

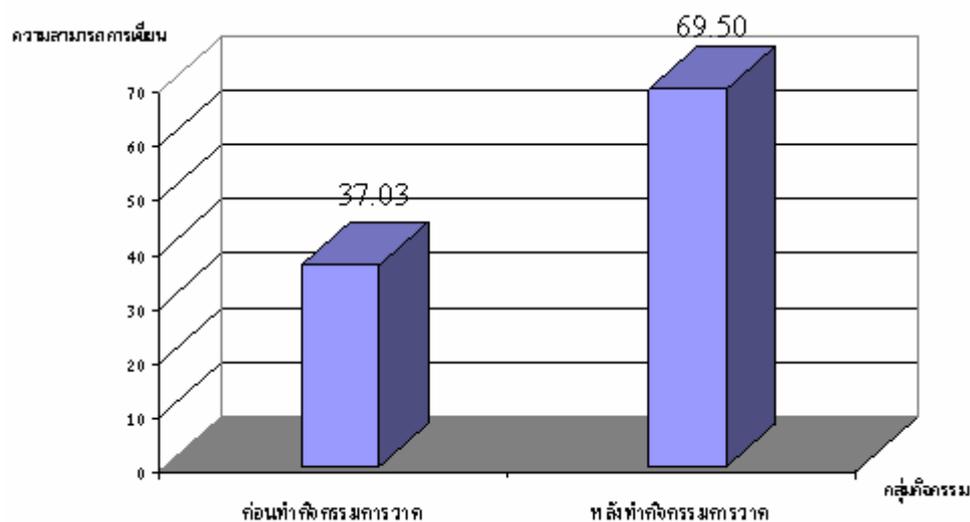
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ที่จัดกิจกรรมการวาด กิจกรรมการปั้นและที่ไม่ได้จัดทั้ง 2 กิจกรรม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการวาด

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการวาด

(N=20)			
กลุ่มกิจกรรมการวาด	μ	σ	ร้อยละ
ก่อนทำกิจกรรมการวาด	59.25	5.240	37.03
หลังทำกิจกรรมการวาด	111.20	6.993	69.50
ผลต่างของคะแนน	51.95	5.246	32.47

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยชายและหญิง ก่อนทำกิจกรรมการวาดและหลังทำกิจกรรมการวาดวัดผลความสามารถด้านการเขียน มีค่าร้อยละ 37.03 โดยหลังทำกิจกรรมการวาดมีค่าความสามารถด้านการเขียน ร้อยละ 69.50 ซึ่งมีผลต่างสูงกว่าเดิม ร้อยละ 32.47 แสดงว่า กิจกรรมการวาดส่งผลต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson (1984) กล่าวว่า การฝึกกล้ามเนื้อและฝึกการบังคับการเคลื่อนไหวของข้อมือ เครื่องมือที่ใช้เขียนเขียนในกระดาษแผ่นใหญ่ๆ เป็นการฝึกความพร้อมในการเขียน และ นิตยา (2539) กล่าวว่า การส่งเสริมความพร้อมด้านการเขียนโดยการจัดกิจกรรมการเขียนรูปต่างๆ อย่างอิสระเป็นการฝึกเพื่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา แขนกับมือ และสอดคล้องกับ พูนสุข (2544) กล่าวว่า การเขียนให้ถูกต้องสวยงาม เด็กจะต้องมีความพร้อมด้านร่างกายหลายอย่าง กล่าวคือ มีสายตาดีสามารถสังเกตและจำแนกสิ่งที่เห็น ได้ว่าเหมือนหรือต่างกันและมีนิ้วมือที่แข็งแรง สามารถจับดินสอได้ รวมทั้งตาและมือจะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี

ภาพที่ 2 แสดงค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการวาด

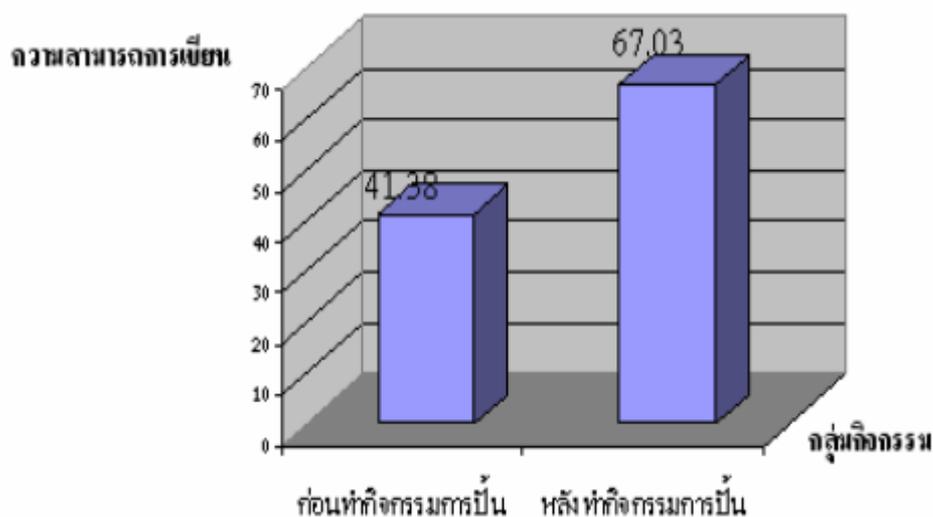
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังกิจกรรมการปั้น

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังกิจกรรมการปั้น

(N=20)			
กลุ่มกิจกรรมการปั้น	μ	σ	ร้อยละ
ก่อนทำกิจกรรมการปั้น	66.20	26.23	41.38
หลังทำกิจกรรมการปั้น	107.25	15.37	67.03
ผลต่างของคะแนน	41.05	14.28	20.66

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนร้อยละ 41.38 ของเด็กปฐมวัยชายและหญิง ก่อนทำกิจกรรมการปั้นวัดผลความสามารถด้านการเขียนมีค่าร้อยละ 41.38 และหลังทำกิจกรรมการปั้น มีค่าร้อยละ 67.03 หลังทำกิจกรรมการวาดมีค่าความสามารถด้านการปั้นมีผลต่างสูงกว่าเดิม ร้อยละ 20.66 แสดงว่า กิจกรรมการปั้นส่งผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับ เลิศ (2535) กล่าวว่า การที่เด็กได้รับกิจกรรมการปั้นที่เหมาะสม เด็กสามารถพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ดี การปั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กันระหว่างการใช้กล้ามเนื้อและ

ประสาทตาเด็กจะได้กล้ามเนื้อทั้งฝ่ามือ ข้อมือ และนิ้วทั้งห้า ซึ่งจะส่งผลให้อวัยวะต่างๆ มีความแข็งแรง และสอดคล้องกับ ลัดดา (2531) กล่าวว่า การปั้นจะช่วยให้เกิดทักษะ การใช้นิ้ว ข้อมือ ให้เคลื่อนไหวโดยอัตโนมัติ ซึ่งสอดคล้องกับ Writebrade (2003) ที่กล่าวว่า การปั้นเป็นพื้นฐานในการควบคุมกล้ามเนื้อ การจับดินสอหรืออุปกรณ์ในการเรียนต่างๆ ได้ดี

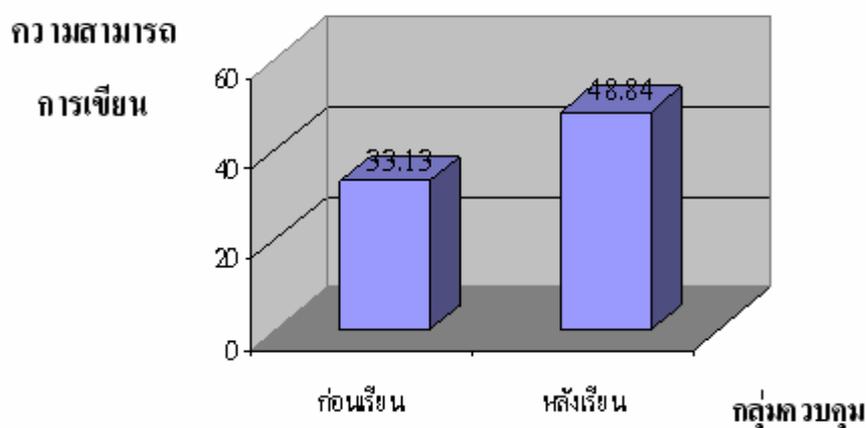
ภาพที่ 3 แสดงค่าร้อยละของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังกิจกรรมการปั้น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถ ด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้จัดกิจกรรมการวาดและกิจกรรมการปั้น

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม

(N=20)			
กลุ่มควบคุม	μ	σ	ร้อยละ
ก่อนเรียน	53.00	11.28	33.13
หลังเรียน	78.15	6.96	48.84
ผลต่างของคะแนน	25.15	7.86	15.72

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยชายและหญิง ก่อนเรียนวัดความสามารถด้านการเขียน มีค่าร้อยละ 33.13 และหลังเรียนวัดความสามารถด้านการเขียนมีค่าร้อยละ 48.84 โดยหลังการเรียน สูงกว่าเดิม ร้อยละ 15.72 ซึ่งมีว่าผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มควบคุมมีค่าน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา (2540) ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียน การสอนหรือกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็ก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และการเรียนรู้ให้กับเด็ก โดยให้เด็กได้มีการพัฒนาไปตามศักยภาพ ซึ่งสิ่งที่จะเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ แต่ไม่ได้เน้นฝึกกล้ามเนื้อเล็กเพิ่มขึ้นจึงทำให้การพัฒนา การการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยน้อย

ภาพที่ 4 แสดงค่าร้อยละของกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลความสามารถด้านการเขียนของเด็กที่ได้รับ กิจกรรมการวาด กิจกรรมการปั้นและที่ไม่ได้ทำทั้ง 2 กิจกรรม

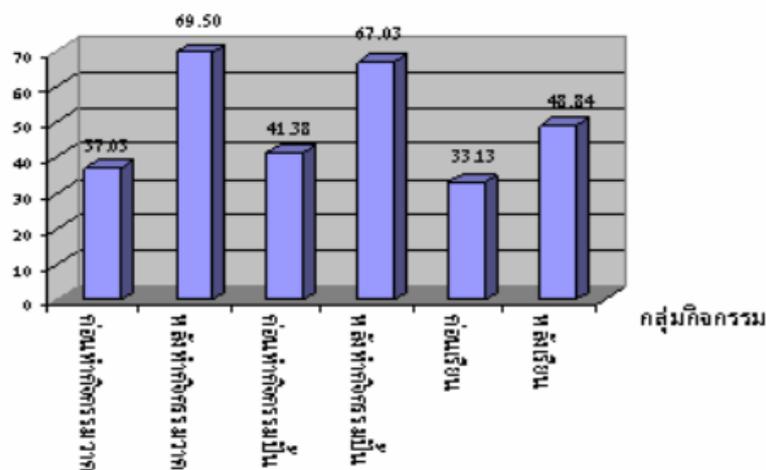
ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 3 กลุ่ม

(N=20)

ผลต่างของคะแนน	μ	σ	ร้อยละ
กลุ่มกิจกรรมการวาด	51.95	5.25	32.47
กลุ่มกิจกรรมการปั้น	41.05	14.28	25.66
กลุ่มควบคุม	25.15	7.87	15.72

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลต่างคะแนน ความสามารถด้านการเขียนของกลุ่มกิจกรรมการวาด มีคะแนนสูงที่สุดร้อยละ 32.47 รองลงมาได้แก่ ผลต่างคะแนนความสามารถด้านการเขียนของกลุ่มกิจกรรมการปั้นมีค่าเท่ากับร้อยละ 25.66 ส่วนกลุ่มควบคุมผลต่างคะแนนความสามารถด้านการเขียน น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับร้อยละ 15.72 ซึ่งสอดคล้องกับ พูนสุข (2544) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ตัวอักษรหรือ ตัวหนังสือที่มีเส้นเป็นองค์ประกอบ เด็กที่เริ่มเขียนจึงควรฝึกเพื่อให้มือและนิ้วมือขีดเขียนเส้นต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่วเพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนต่อไป ดังนั้น จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากลุ่ม กิจกรรมการวาดและกลุ่มกิจกรรมการปั้นมีความสามารถด้านการเขียนสูงและมีผลต่างของคะแนน ความสามารถการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมและได้สอดคล้องกับ Kaufman, Zalma and Kaufman (1978) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมศิลปะ เช่น การวาดภาพ ระบายสี การฝึกศิลปะการปั้น จะนำไปสู่ ความสามารถในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะการเขียนที่ดีจะต้องมีการประสานกันอย่างดี ระหว่างสายตา มือ การควบคุมกล้ามเนื้อ และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กให้ สามารถเคลื่อนไหวอย่างว่องไว

ความสามารถการเขียน

ภาพที่ 5 แสดงค่าร้อยละของทั้ง 3 กลุ่ม

วิจารณ์

ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถด้านการเขียนก่อนและหลังทำกิจกรรมการวาด มีผลต่างเท่ากับร้อยละ 32.47 ส่วนคะแนนความสามารถด้านการเขียนก่อนและหลังทำกิจกรรมการปั้น มีผลต่างเท่ากับร้อยละ 25.66 และคะแนนความสามารถด้านการเขียนของกลุ่มควบคุมก่อนเรียนและหลังเรียน มีผลต่างค่าเท่ากับร้อยละ 15.72 จากการพิจารณา ผลต่างคะแนนร้อยละของความสามารถด้านการเขียนทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า กิจกรรมการวาดมีผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการเขียนสูงสุด กิจกรรมการปั้นมีค่าเท่ากับร้อยละรองลงมา ส่วนกลุ่มควบคุมผลต่างคะแนนความสามารถด้านการเขียนน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการวาดมีผลต่อความสามารถด้านการเขียนมากที่สุด